

УКРАЇНСЬКА
РОБІТНИЧА
ШКОЛА

БУКВАР

і

Перша Читанка

ВИДАННЯ
Союзу Українських Робітничих Організацій
в Сполучених Державах,

Нік Порх, Н. П.
1925.

PRINTED IN U. S. A.

Друкарсько-Видавничча Спілка "Робітник"
15 East 3rd Street, New York, N. Y.

УКРАЇНСЬКА РОБІТНИЧА
ШКОЛА

БУКВАР
i
ПЕРША ЧИТАНКА

До вжитку в українських робітничих діточих школах
Північної Америки видано заходом Союзу
Українських Робітничих Організацій
в Сполучених Державах.

ЦІНА 30 ЦЕНТІВ.

Нью Йорк, Н. Й.
1925.

o, O.

o, O.

a, A. i, I. e, E.

a, A. i, I. e, E.

o, a, i, e.

i, o, e, a.

E, O, a, I

a, e, o, i,

e, i, a, o.

A, I, O, E.

у , ү . и , и .

у , ү . и , И .

а , е , и , і , ү , о .

у , о , е , и , а , і ,
о , и , а , ү , ү , е .

О . Е . И . У . И . А .

й , Ӯ . и , Й .

ай , ий , ой , йой .

ий , ей , уй , ій .
Йой . Ай . Ей . Ой .

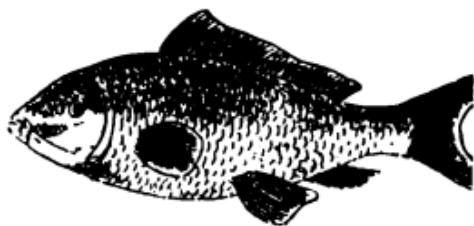
с, С.

с, С.

са, се, сі, ос, ус, ис.

о-са, о-си. Се оса.

са, се, сі, су, со, си, ас, ес, іс,
ис, ос, ус. О-са. Се о-си.

р, Р.

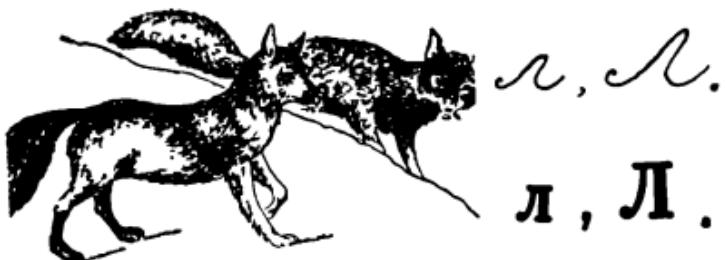
р, Р.

ри, ра, ро, ер, ір, ур.

ро-са, ри-са. Оса.

ре, рі, ру, ар, ор, ир, ро. Ри-са,

ру-ра, ро-са, сир, рій. Ри-суй!

х, Х.

л, Л.

ли-си, лі-си, се-ло.

Ліс. Лиси у лісі.

ла, ло, ле, лу, ли, лі, ел, ул, іл.
ли-си, лис, лі-си, ліс, са-ло, си-
ла, лі-ра, ро-сіл, о-сли, о-сел, ор-
ли, о-рел, лій, у-лій, ла-сий, ли-
сий, о-лій.

Ласа оса. Лиси у лісі. Села.
У лісі роса. Соли сало. Соли-
ли сало і сир. Орали. Сила орла.
Рій ос у лісі.

м, М.

м, М.

му-ри, ма-ма, ми-са

Мала мила мису.

ми-ло, мо-ре, мі-ра, му-ли, ра-
ма, со-ло-ма, ма-сло, смо-ла, ре-
ме-сло, май, мій, ма-лій, сам, са-
мі, му-ри, мур, сім.

Мала міра. Ліси і села. Мули
і осли. Міrimo мірами. Мірили
ліс. Мала мила раму. Умий мису!

Масло у мисі.

Сірий мур. Малий рій.

Орел у лісі. Мало соломи.

н , Н .

н , Н .

но-ра, са-ни, ра-но.

Нема сира ні масла.

но-си, ніс, си-ни, син, сі-но, ра-
ча, ма-ли-на. со-ло-ни-на, мли-
ни, млин, сон, сер-на, со-сна.

Нема ні солонини ні сала.

Олена несла малини. Малини
росли у лісі.

Ми носили солому і сіно.

Мало сили у мене.

У норі лиси.

Мама мене рано умила.

Нарисуй сани!

n, N.

п, П.

пе-ро, по-ле, ми-на.

Писали на папері.

па-ра, пи-ла, рі-па, по-піл, пи-
сар, серп, спи-на, пра-пор, пси,
пес, мал-па, по-ра, пі-на, сно-
пи, сніп, про-со.

Панас і Семен носили снопи.

Ми спали на соломі.

Мама рано прала.

Принеси мамі мила!

Тато і сини поорали поле.

Писарі писали перами.

Не псуй пера і паперу!

m, M.

т , Т .

то-но-ри, ма-то, ма-ти.

Мато писали листа.

**тө-та, ло-па-та, си-ро-та, мо-
лот, рот, сто, мі-сто, ті-сто, ли-
сти, ліст, сто-ли, стіл, сто-па,
се-стра, три, стрій, міст.**

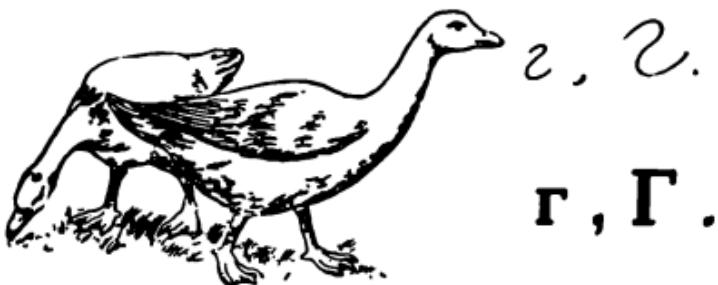
Тарас і Степан молотили.

Тета принесла нам малин.

Мати і сестри прали полотно.

Сосна росте просто.

У сироти нема ні тата ні мами.

г, г.

Г, Г.

ч-си, но-га, го-ра.

Ганна пасе гуси.

го-ло-си, го-лос, ро-ги, ріг, пи-
ро-ги, пи-ріг, гай, плу-ги, і-гла,
гор-ло, гли-на, гар-ма-та, сні-
ги, сніг, гро-ми, грім, грай.

Гарний голос у Петра.

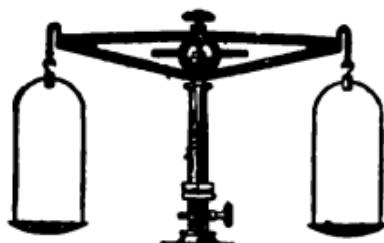
На горі горіли огні.

У літі гарно і тепло.

Орали поле плугами.

Гострили топори і пилу.

Помагайте сиротам!

b, B.

в , В .

ва-га, во-ли, га-ва.

Влісі літніх сори.

ви-ли, во-ро-на, ни-ва, па-ва,
мо-ва, о-ли-ва, ро-ви, рів, но-
ви-на, тра-ва, ве-сло, о-вес, сві-
тло, світ, ві-три, ві-тер, спів,
стовп, вов-на.

Вони орали волами ниву.

Вітер повалив тополі.

Мама варила пироги.

Ворог палив села і міста.

Ворони полетіли в гай.

Вставай, пора іти в поле!

Говори поволи і голосно!

k, K.

к, К.

ку-ри, ко-ні, ру-ка.

Косарі косили траву.

ко-ро-ва, ко-за, мо-ло-ко, ка-ва,
му-ка, ко-ти, кіт, ка-пу-ста, о-гі-
рок, ко-ле-со, ко-лі-но, рік, рак,
мак, гак, ві-кно. нит-ка.

Карпо купив карі коні.

Квасимо огірки і капусту.

Літаки літали високо.

Кругом міста високі гори.

Катерино, отвори вікно!

Америка — великий край.

д, Д.

д, Д.

до-ро-га, во-да, до-ми.

Дерево росте в саді.

ді-ти, ді-до, ро-ди-на, ра-да, го-
ди-на, до-ли-на, до-ло-то, го-
род, го-лод, да-ру-нок, під-ло-га,
двє-рі, ді-ра, ін-дик, дим, дріт,
мід, лід.

Діти дістали дарунки від діда.

Та дорога веде до ліса.

Данилко і Денис повернули до
дому.

На городі садили картоплі.

Доми у місті високі.

Подай мамі води! Давай скоро!

Сиди при столі спокійно!

Г, Г.

б, Б.

Ба-ра-ни, го-ло-би.

Багаті і убої.

ба-ба, бо-ро-да, бо-ро-на, бо-ло-
то, не-бо, бе-ре-ги, су-бо-та, ро-
бо-та, ро-бі-тник, бра-ти, брат,
гри-би, гриб, ду-би, дуб.

Брати будували дім.

Береги ріки високі і стрімкі.

Роман і Богдан уловили бага-
то риби.

Діти побігли до парку.

Не дармуйте, діти!

Треба ратувати бідного.

Добре роби, добре буде.

з . з .
3 , 3 .

зі-ма, зу-би, зо-рі.

Зорі на синім небі.

за-ба-ва, за-лі-зо, зо-ло-то, му-
зи-ка, во-зи, віз, мо-роz, ро-зум,
о-бра-зи, о-браз, гар-буз, ра-
зом, за-раз, зав-тра.

Зелений дуб при дорозі.

Вони привезли з ліса дров.

В зімі поле вкрите снігами.

Мости будовані зі заліза або з
дерева.

Зроби зараз, не відкладай на
завтра!

Без муки нема науки.

и . и .

ц , Ц .

ча-пи, м-и-е, сон-и-е.

Цукор і мідь солодкі.

ци-на, ці-на, ціп, це-ра-та, о-цет,
це-гла, сер-це, цві-ти, цвіт, це-
мент, ци-ган, цар, ци-три-на,
міс-це, вів-ці, о-лів-ці, цент.

Цитрина і оцет квасні.

З цегли мурували стіну.

На весну дерева покриті білим
цвітом.

В зімі носимо рукавиці.

З цегли і цементу мурували
стіну.

Це добре, а це зло.

Робітники прогнали багато ца-
рів і цісарів.

б, ь.

сь-гусь, вісь, Івась, ось, письмо,

просьба, американський.

ль — сіль, біль, ціль, цаль, коваль, рільник, корабель, король, слюза, кільки?

нь — день, кінь, тінь, пень, осінь, вогонь, камінь, півень, тиждень, маленький.

ть — кість, гість, старість, молодість, батько, боротьба, учить, робить, кричить.

дь — мідь, лебідь, ведмідь, грудь, молодь, будь, будьте, радь, радьте.

зь — мазь, галузь, бузьок, низько, близько, французький.

ць — палець, олівець, конець, танець, кравець, горнець, оселедець, молодець, борець, німецький.

р, р.

ч, ч.

ло-вен, ло-ло, о-лі.

Чути спів птицок.

чо-ло-вік, ро-ди-чі, за-да-ча, чо-
бо-ти, че-ре-ви-ки, у-че-нь, у-чи-
тель, че-ре-да, ча-со-пис, чор-
ни-ло, дів-чи-на, кач-ка, чи-сло,
пле-чі, ніч, піч, чай.

Учитель учитъ дітей читати і
писати.

Через міст ідемо часто на про-
гульку.

Мені купили нові черевики.

Чотири колеса у возі.

Будьте чесні і чесні!

Не чини кривди другому!

и, И.
ш, Ш.

шапка, ми-ба, ло-ша.

Шануйте родичів.

шко-ла, ма-ши-на, па-ша, шкі-ра,
ша-тро, миш, гріш, гро-ші, шко-
да, шкло, шпиль-ка, швець; швач-
ка, шість.

Шиби у вікні зі скла.

Миш робить велику шкоду.

Занеси листа на пошту!

Швачка шила сорочки.

Пашу звезли до шопи.

Школа — це місце науки.

Тарас Шевченко — наш най-
більший поет.

x, X.

X , X .

хати, дахи, горох.

Ходимо до школи.

*ху-до-ба, му-ха, ву-хо, хор, по-
рох, го-ріх, схо-ди, по-верх, хі-
дник, хо-лод, хліб, хрін, міх, сміх,
харч.*

Худобу пасуть на пасовиску.

Хворих лічать лікарі.

*Коли в хаті холодно, палимо в
печах.*

*В убогих малі хати, у багатих
великі палати.*

Учитель хвалить пильних учнів.

*Не стукай, коли йдеш по схо-
дах.*

ж , Ж
ж , Ж .

жа-ба, жи-то, ро-жа.

Життій хліб смажний.

жа-ло, жи-віт, оде-жа, ве-жа, но-
жи-ці, ніж, лож-ка, ліж-ко, книж-
ка, жо-ліб, жни-ва, жарт, жаль,
вуж, дер-жа-ва, жов-ні-ри.

Жаби пожиточні животини.

Книжки треба шанувати.

Сполучені Держави і Канада ле-
жать у Північній Америці.

В городі ростуть червоні, жовті
і білі рожі.

На столі лежать ножі і ложки.

Уважайте пильно в школі!

иц. И.
щ , Ш .

иц-ри, иц-ка, иц-ка.

Щурів треба нищити.

ще-ти-на, щіт-ка, пу-ща, во-щи-
на, клі-щі, ла-со-щі, борщ, кущ,
ща-бель, хруш.

Щур і миш — це шкідники.

Щітками чистимо одежу.

Учись щадити за молоду.

Щуки живуть в ріках і ставах.

Що край то звичай.

Не роби другому, що тобі не-
миле.

Прощавайте! Щаслива дорога!

а, я.
я, я.

а-бч-ка, а-дик, а-на.

Ейца курагі поживні.

я-ри-на, я-го-да, ци-бу-ля, пшени-ця, яч-мінь, во-лос-ся, вугіл-ля, не-ді-ля, п'я-тни-ця, м'ясо, зе-мля, ши-я, зві-ря, мі-сяць, пра-ця, по-ві-тря, м'яч.

Ярина, хліб і м'ясо — це головна пожива.

Проміння сонця потрібні для нашого життя.

Числимо: один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять.

Не лінуйся рано встати!

Не тішся з чужого нещастя!

ю, ю.

ю, Ю

юр-ба, ю-нак, лю-де.

Юрко співав пісню

юш-ка, дрюк. дрю-чок, ключ,
в'юн, нюх, вер-блуд, лю-бов,
тюр-ма, ю-ні-я.

Юрко — це ім'я хлопця.

Юстина і Маруся грають на скрипку.

Весною листки на деревах зеленіють, а осінню жовтіють.

Родичі люблять послушних дітей.

Робітники гуртується в юніях.

Роби добре всюди, пошанують тебе людє.

ε , ε .

ε , ε .

є-днай-те-са, є-ди-на.к.

Євген має скрипку.

є-ди-ний, та-є-мний, ма-є-то.к,
єв-ро-пей-ці.

Єва і Єлісавета — це сестри
Євгена. Єва гарно шиє і гаптує.
Єлісавета співає і грає на п'яно.

Європа і Америка є частями
світа.

Коваль кує залізо.

Робітники цілого світа єдна-
ються до боротьби проти свого
ворога.

Як дбаєш, так маєш.

ї, Ї.

ї, І.

ї-жак, ї-да, ру-ї-на.
Їмо масо з ариною.

ї-дець, їз-да, їз-дець, кра-ї, кра-ї-на, га-ї, ро-ї, зво-ї, бо-ї.

Їздець їде на коні.

Їжак вкритий колючками.

Каву і чай привозять з теплих країв.

На Україні живе український народ.

Київ — це старинне місто на Україні.

Мої родичі приїхали до Америки зі Західної України.

В українській школі учимося читати і писати по українськи.

ф, ф.
Ф, Ф.

фа-бри-ка, фар-ма.

Фоса че глибокий рів.

фор-ма, фар-ба, ша-фа, со-фа,
фло-та, те-ле-фон, те-ле-граф,
фі-ял-ка, фо-то-гра-фі-я, фун-
да-мент, фонд, фронт, торф.

Фіялка цвите синьо.

Торф уживають на опал.

На великих фармах уживають
замісць коней тракторів.

Фармери управляють рілю; ро-
бітники працюють по фабриках.

В Америці є багато ріжних
фабрик.

Фронт домів малюють фарбою.

г, Г.
г, Г.

га-нок, гон-ти, га-ра.

Гонтами криють дахи.

Гу-ля, гра-ти, га-нок, гон-ти,
грун-ти, грунт.

Гарами возять картоплю.

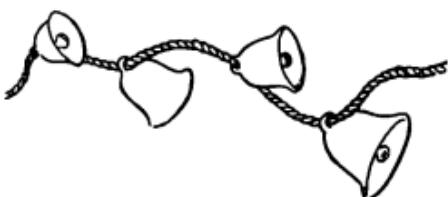
Гратами забезпечують вікна
перед злодіями.

На мітингах юнії робітники ра-
дять над своїми справами.

В Америці говорять англій-
ською мовою.

Вашингтон — столиця Сполуче-
них Держав.

Вінніпег — це велике місто в
Канаді.

дз, Дз
дз, Дз.

дзвіног-ки, дзерка-ло.

Дзвінок задзвонив.

дзю-би, дзюб, дзба-ни, дзбан, гу-
дзи-ки, брин-дзя.

Дзюб орла сильний і гострий.

І вась має дзвінкий голос.

Шиби у вікнах дзвенять, коли
сильно загремить.

Бриндзю роблять з овечого мо-
лока.

Гудзики пришивають до одежі.

Телефон дзвонить і кличе на
розмову.

До часу дзбанок воду носить.

дж, Дж.

ДЖ , Дж .

джа-ган, дже-ре-ло

Джерельна вода зимна.

джме-лі, джміль, бджо-ла, саджав-ка, дріж-джі.

Джаганом лупають каміння.

Бджоли збирають з квітів солодкий мід.

Дріжджі дають до тіста.

В саджавках розводять рибу.

Ріки випливають з джерел.

Засуджених тримають в тюрмі.

Книжка — це джерело знання.

УКРАЇНСЬКА АЗБУКА.

a	A	а	Б	б	в	г	Г	Д	Е	Ж	З	И	И	І	І	К	Л	ь	м	М	н	Ч	О	П	Р	С	Т	У	Ф	Х	Ц	Ч	Щ	Ч	Щ	Я
с	С	с	С	г	Г	г	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		
х	Х	х	Х	х	Г	х	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		
ж	Ж	ж	Ж	ж	Г	ж	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		
и	И	и	И	и	Г	и	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		
й	Й	й	Й	й	Г	й	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		
ї	Ї	ї	Ї	ї	Г	ї	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		
к	К	к	К	к	Г	к	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		
л	Л	л	Л	л	Г	л	Г	т	Т	ж	Ж	з	З	и	И	и	І	ї	н	Ч	о	П	р	С	т	У	ф	х	ц	ч	ш	ш	ю	й		

ДО ШКОЛИ.

Минули дні гуляння,
Настав науки час,
Вже дзвоник обізвався,
До школи кличе нас.
Кидаймо вже забаву —
Наука жде на нас,
До школи поспішаймо
Усі гарненько враз.

ШКОЛА.

Мені вже сьомий рік настав. Цього року почав я ходити до школи.

Моя школа недалеко, 5 хвиль ходу. Школа має чотирі поверхні. Біля школи находитися велике подвір'я до забави.

Кімнати в школі світлі і просторі. Моя класа находитися на першім поверсі.

В школі учимося читати, писати і рахувати. Учимося і розмовляємо в англійській мові.

В нашій класі є 35 школярів. Майже всі вони діти робітників, що приїхали до Америки з чужих країв. Всі діти живуть в згоді.

Два рази в тиждень ходжу у вечорі до української робітничої школи. В цій школі учуся читати і писати по українськи. Тут вчимося також співати українські пісні.

ПОРЯДНИЙ ХЛОПЕЦЬ.

Івась вставав рано з охотою. Умивав лице, руки, шию і вуха та полокав ротик водою. Потім втирався рушником і розчісував волосся гребінцем.

Відтак одягався і взував черевики.

Їого одіж чиста і не подерта.

По сніданню Івась збірав свої книжки, пращався з мамою і спішив до школи.

Івась не бачив рано свого тата. Тато вставав дуже рано та йшов до праці.

ЛЕСЬ.

Чи бачите, милі діти,
Як Лесь гарно все одітій?
Хоч бідненька його свита,
То все чиста і зашита.

Лесь на одіж уважає,
Не дре її, не валяє.
Все він чистий, все він складний,
Всім він любий, бо порядний.

РОДИНА.

Тато, мати, брати і сестри — це родина. Тато і мати — це родичі. Тато працює і заробляє на удержання родини. Мати варить, шие і порядкує в хаті.

Родичі люблять своїх дітей і дбають, щоби діти були добре одягнені, взуті і мали що їсти.

Родичі посилають дітей до школи, де вони учаться.

Діти повинні любити своїх родичів і їх слухати. Любім і шануймо наших родичів.

НАШЕ ПОМЕШКАННЯ.

Живемо у великім місті. Наше помешкання находитися на третьому поверсі.

Наше помешкання складається з трьох кімнат.

В одній кімнаті є піч і полиці з начинням. Тут мама варить їсти і пере білля.

В другій кімнаті стоїть стіл і крісла. Під стіною стоїть шафа з книжками, а у стіні є шафа, де висить одежа. В цій кімнаті юмо снідання, обід і вечеру. Тут вчимося і бавимося.

В третьій кімнаті стоять ліжка. В цій кімнаті спимо.

В домі, де мешкаємо, живе вісім родин. Дім належить до багатого пана. Родичі винаймають помешкання і платять що місяця йому рент. У великих містах мало робітників має свої власні domи і тому мусять вони помешкання наймати.

БУДЬ ОСТОРОЖНИЙ:

Діти повертали зі школи домів. Йшов також Івась з Петрусем.

Івась ішов спокійно, а пустий Петрусь перебігав з одного боку на другий бік вулиці. Вулицею переїздило багато автомобілів і возів.

— Петрусь, вважай, а то ще автомобіль тебе переїде, — напоминав Івась.

Але Петрусь не слухав і пустував дальнє. Петрусь ще не вспів перебігти вулицю, коли надіхав скоро автомобіль і ударив Петруся. Петрусь впав. Позбігалися люде. Підіймають Петруся, а його лице кровлю залите. Побитого і закрівавленого Петруся відвезено до шпиталю. Лікарі зашили рану і доперва за три дні Петрусь повернув до дому своїх родичів. Після тижня Петрусь пішов знову до школи.

Петрусь більш не пустував на вулиці. Бувало, вертаючи зі школи, йде спокійно, а то ще й других напоминає, щоби не пустували.

Фармер.

НА ФАРМІ.

Минулого року були ми з мамою два місяці на фармі нашого вuja Степана.

Вуй має невеличку, але гарну фарму. Через фарму перепливає потічок. Біля фарми садок і город, а зараз і поле. Недалеко фарми є лісок.

Весело було нам жити на фармі. З вуєм їздив я часто в поле і на сіножать. Мама і сестра помогали теті в городі. В горячі дні ми купалися в потоці. Часто ходили до ліса збирати ягоди і гриби. Одного разу бачив я у лісі вужа. Вуй перестерігав мене, що вуж ідовитий.

Два місяці проминуло скоро. Жаль було покидати фарму. Але ми мусіли вертати до міста, бо вже роспочиналася nauка в школі.

Родичі обіцюють, що цього року поїдемо знову на фарму, як будемо добре учитися.

МУЗИКА НА ФАРМІ.

Чи чули ви ту музику:
Когут піє: кукуріку!
Гуска гегає до схочу.
Каня каже: пити хочу.
Дзвінчиками дзвонять кози,
Ідуть пастися у лози.
А горобчик, гарний хлопчик,
Цвір, цір-цир — та й сів на корчик.
А в стайні коровка риче,
Квочка курята там кличе.
Песик гавкає при плоті,
Свинка хрунькає в болоті.
І так цілу довгу днину
Йде музика без упину.

ЗАЄЦЬ ТА ЖАБА.

Обридло зайцеві жити. І чоловік його переслідує, і орел хапає, і сова дере. От і думає заєць: Як так жити, то лучше 'вмерти'.

І пішов до річки топитися. На березі річки сиділи жаби та грілися на сонці. Аж тут біжить заєць. Злякалися жаби та у воду бульк! Заєць зупинився і каже:

— Ну, ще не так зле зі мною! Тепер вже не хочеться мені вмирати, коли є ще на світі такі, що мене бояться.

СОНЦЕ.

Сонечко, сонечко,
Глянь у віконечко!
Дітям маленьким
З неба засяй!
Сумно їм маленьким,
Сумно вродливеньким,

Воленъки хочеться, —
Виклич їх в гай!
Барвними квітками,
Ніжними вітками,
Співом пташиним
Їх забавляй!

ЧЕРВОНА КУРОЧКА.

Ходила червона курочка по дворі й водила за собою курчаток. Знайшла вона пшеничне зернятко.

— Хто посадить зернятко? — спитала вона.

— Не я! — сказала гуска.

— Не я! — сказала качечка.

— То я його посаджу, — сказала курочка і посадила.

Як пшениця поспіла, вона спитала:

— Хто повезе зернятко до млина?

— Не я! — сказала гуска.

— Не я! — сказала качечка.

— То я повезу — сказала курочка, й повезла.

Привезла курочка з млина муку та й питає:

— Хто спече хліб з цьої муки?

— Не я! — сказала гуска.

— Не я! — сказала качечка.

— То я спечу! — сказала курочка, й спекла хліб.

Як хліб був уже готовий, то знов спитала курочка:

— А хто буде цей хліб їсти?

— Я! — сказала гуска.

— І я! — сказала качечка.

Та курочка їм на те:

— Ні, я вам, ледачим, не дам. Я сама буду їсти.
І покликала своїх діток помагати.

РУКИ І РОТ.

Рот один, а рук — аж пара.

Через віщо? Зрозумів?

Щоб аж двоє працювало,

А один щоб тільки їв.

ПОРИ РОКУ.

Рік ділимо на чотири пори.

Весна, літо, осінь і зіма — це пори року.

Кожда пора року триває три місяці.

Березень, квітень і травень — це весна. Червень, липень і серпень — це літо. Вересень, жовтень і листопад — це осінь. Грудень, січень і лютий — це зіма.

В літі є найгарячіше, а в зімі найхолодніше. В літі ходимо купатися до ріки або моря. В зимі їздимо санками і ховзаємося на леду.

ВЕСНА.

А я у гай ходила
По квітку, ось яку,
А там дерева — люлі
і все отак зозулі:
Ку!
Ку!
Я зайчика зустріла:
дрімав він на горбку.
Була-б його спіймала —
Зозуля ізлякала....
Ку!
Ку!

ДІДУНЬО.

Часто відвідуємо нашого дідуня. Дідуньо живуть недалеко від нас, зараз на другій вулиці у стрия Романа. Бабуня давно померли.

Дідуньо вже старенькі і не годні працювати. Вони наглядають дітей, коли стрий і стрийна підуть до роботи.

Дідуньо оповідають нам ріжні казки. Дідуньо розказують нам також про старий край, та про свою подорож до Америки. Вони приїхали до Америки ще 30 років тому назад. Разом з ними приїхали наші тато і стрий. Але вони були тоді іще хлопцями.

З цікавостю прислухуємося оповіданням дідуня.

ПОТІК.

Стояв хлопчина над берегом потока та й дивився в чисту воду. Там побачив він маленьку рибку, що плила водою. Пустився хлопчина за нею на здогін. Біжить, біжить, аж утомився. Нарешті сів та й каже.

— Водичко, водичко, не біжи так скоро, пожди, нехай я рибку зловлю!

Хлопчина думав, що то вода несе рибку і що рибка так скоро не плила би сама.

А потічок йому так відповідає:

— Не маю, синку, часу. У мене нині багато роботи.

— Та якої? — спитав хлопчина.

А потічок йому на те:

— Ось послухай. Насамперед поплину до млина. Там буду обернати колеса. Відтак розіллюся по лузі і напою травичку та цвіточки, бо вони без води зівяли б і пожовкли. Потім мушу доставити твоїй мамі води, щоби мала в чім страву зварити та й своїх дітічок скупати й обірати. Потім наповню керници, стави й озера, щоби люди, худоба і птахи мали що пити. В кінці мушу ще дуже скоро бігти та здогонити яку велику ріку, щоби мене у море забрала. А по морю плавають великі човни та кораблі. Я помагати мушу. А в тім морі живе багато великої риби та й інших звірів, що йдуть на поживу людям. Бачиш, синку, скільки в мене роботи та чого мені так пильно, що ніколи ждати.

А хлопчина йому на те:

— Ну то плинни собі, плинни веселій. Коли підросту, то виберуся в світ і буду приглядатися твоїй роботі.

РІКА И ПОТІЧОК.

Невеличкий потічок плив собі тихесенько долиною до ріки.

— Та й маленький же ти, — говорила ріка до нього.

— Ага, маленький, — відповів потічок. — А ось коли би нас маленьких потічків не було, то чи була б ти великою рікою?

ДОБА, ТИЖДЕЛЬ, МІСЯЦЬ I РІК.

День і ніч — це доба. Доба має 24 годин; година має 60 мінут, а мінuta має 60 секунд.

Тиждень має сім днів. Вони називаються: неділя, понеділок, вівторок, середа, четвер, п'ятниця і субота.

Чотири тижні і два або три дні творять місяць. Кожний місяць має 30 або 31 днів, тільки місяць лютий має 28 або 29 днів.

Місяців є 12 і вони називаються: січень, лютий, березень (март), квітень, травень (май), червень, липень, серпень, вересень, жовтень, листопад і грудень.

Цих дванадцять місяців разом звemo роком.

КІЛЬКО ДНІВ МАЮТЬ МІСЯЦІ?

Січень, березень і травень,
Липень, серпень, жовтень, грудень —
Місяці найдовші в році,
Знають це усі вже люде.

Знову — квітень, а з ним червень,
Вересень і листопад —
Мають рівно всі по тридцять,
Хоч клади їх всі під ряд.

Тільки лютий двадцять-вісім
Днів для себе причислив,
А лиш раз в чотири роки
Має двадцять девять днів.

КРИВИЙ ТА СЛІПИЙ.

Кривий та сліпий ішли в двійку і зайдли до річки. Кривий боявся бристи, щоби не впасти. Сліпий також боявся, бо не бачив, куди треба йти. Тоді кривий сказав сліпому:

— Знаєш, як зробимо? Візьми мене на плечі: мої очі будуть тебе вести, а твої ноги будуть мене нести.

Сліпий на це пристав і вони щасливо перебрили річку.

МИШКА.

Не слухала мишка неньки,
Вийшла з нори по тихеньки,
Забажала вона сала,
Тай у лапку там попала.

Вийти з лапки вже не можна —
Чом була неосторожна?
Нерозважно вийшла з хати,
Хоч заказувала мати.

Кару мишка заслужила...
Уважай, дитино мила!

ЛИС ТА ЇЖАК.

Голодний лис хотів зісти їжака. Їжак звинувся в клубок, наставив колючки і лис не міг дібратися до нього. Та лис був хитрий і обережно скотив їжака у воду. Він зінав, що їжак мусить у воді розвинутися, щоби не втопитися. Так і сталося. Їжак розвинувся і став плавати, а лис схопив його і зів.

ПРАЦЯ НА ФАРМАХ.

Фармери або рільники доставляють головних засобів поживи. Хліб, молоко, м'ясо, ярина і овочі — все це походить з фармів.

Паровий плуг.

Фармер оре плугом землю і сіє зерно. Коли збіжжя доспіє, фармер жне його і молотить. Чисте зерно посилає фармер до млина, де його мелять на муку, з котрої печуть хліб.

Парова молотільня.

Головні роди збіжжя є: пшениця, жито, ячмінь і овес.

В Америці уживають найбільше пшеничного хліба, а на Україні житнього.

В деяких країнах управлюють багато кукурузи.

На фармах, на котрих є великі пасовиска, випа-
сають череди худоби, овець і свиней. З цих домаш-
ніх звірят маємо м'ясо.

Від коров маємо молоко, з якого виробляють та-
жок масло і сир.

На американських пасовисках.

З домашніх птиць, як курей, качок і гусей маємо смашне м'ясо і пір'я. Курячі яйця належать до нашої щоденної поживи.

На фармах управляють також ярину, як картоп-
лі, бур'яки, капусту, салату, огірки, моркву, петруш-
ку і іншу всячину.

Майже на кожній фармі находитися овочевий сад. В саді ростуть яблуні, грушки, черешні, сливи, бросквіни і морелі. Дозрілі овочі є смашні і здорові. Овочі їмо сирі або варені.

Працю в полі виконує фармер при помочі ріж-
них рільничих машин і наряддя. До цього уживає він коней або тракторів.

Є малі і великі фарми. На малих фармах працює сам фармер і члени його родини. На великих фар-
мах працюють наймлені робітники.

КАЗКА ПРО ДІДОВУ РІПКУ.

Був собі дід Андрушка, а в нього баба Марушка, у баби донечка Мінка, а в дочки собачка Фінка, в со-бачки товаришка киця Варварка, а в киці мишка Сі-романка. Раз весною взяв дід рискаль та мотику, скопав у городі грядку невелику. Гноєм трохи по-принадив, грабельками підгромадив, зробив пальцем дірку та й посадив ріпку.

Працював дід не марно, — зійшла ріпка гарно. Що день ішов дід у город, набравши води повен рот. Свою ріпку підливав, до життя охоти їй додавав. Росла дідова ріпка, росла, зразу така як мишка була. Потім як кулак, потім як буряк, потім як два, а на осінь стала така, як дідова голова. Тішиться дід, аж не знає, де стати.

— Час, — каже, — нашу ріпку рвати!

— Гуп, гуп! — взяв дід ріпку за зелений чуб.

Пішов він у город.

Тягне руками, уперся ногами, добуває сил усіх, сопе як ковальський міх. Мучився, потів весь день, а ріпка сидить у землі як пень.

Кличе дід бабу:

— Ходи, бабуню, не лежи, нам ріпку вирвати поможи!

Пішли вони у город.

— Гуп, гуп! — Узяв дід ріпку за чуб. Баба діда за плече, тягнуть аж піт тече. Промучилися весь день, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе баба дочку Мінку:

— Ходи, донечко, не лежи, нам ріпку вирвати поможи!

Пішли вони у город.

— Гуп, гуп! — Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за сорочку, дочка бабу за торочку. Тягнуть руками, опираються ногами. Промучилися весь день, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе дочка собачку Фінку:

— Ходи, Фіночко, не лежи, нам ріпку вирвати поможи!

Пішли вони у город.

— Гуп, гуп! — Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за обшивку, дочка бабу за запаску, собачка дочку за спідничку. Промучилися весь день, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе собачка кицю Варварку:

— Ходи, Варварко, не лежи, нам ріпку вирвати поможи!

Пішли вони у город.

— Гуп, гуп! — Узяв дід ріпку за чуб, баба діда за сорочку, дочка бабу за торочку, собачка дочку за

спідничку, киця собачку за хвостик. Тягнуть руками
й зубами, опираються ногами. Промучилися весь
день, а ріпка сидить у землі, як пень.

Кличе киця мишку Сіроманку:

— Ходи, сіра мишко, не лежи, нам ріпку вирвати
поможи!

Пішли вони у город.

— Гуп, гуп! — Узяв дід ріпку за чуб, баба діда
за сорочку, дочка бабу за торочку, собачка дочку за
спідничку, киця собачку за хвостик, мишка кицю за
лапку. Як потягли, як потягли — та й покотилися.
Впала ріпка на діда Андрушку, дід на бабу Марушку,
баба на дочку Мінку, дочка на собачку Фінку, собач-
ка на кицю Варварку, а мишка — шустъ! у шпарку.

ДІТИ.

По віночку ми сплетемо
Із цвіточків червоненських,
Тай до батька понесемо —
Ta до батька та до неньки.

Скажіть, батьку — скажіть, ненько,
Чий віночок червоніший?
Котре з нас дітей маленьких
Вам найкраще, наймиліше?

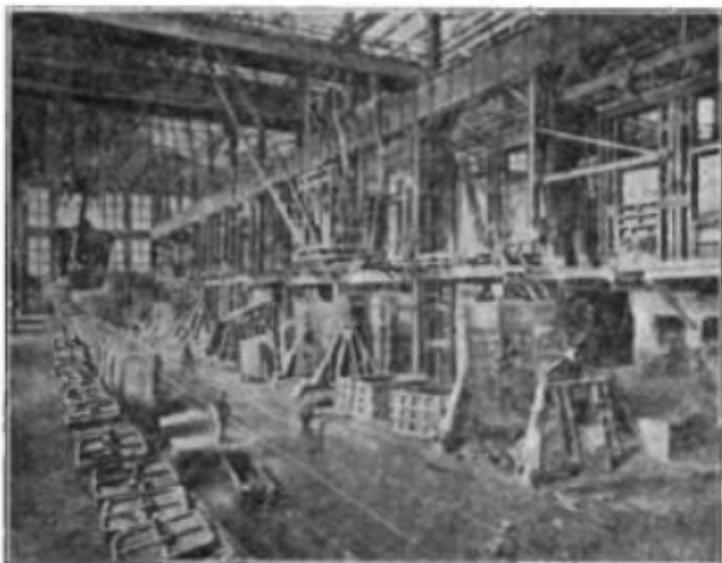
Ой ви, діти, цвіти наші, —
Всі віночки червоненські,
Всі ви, діти, нам найкращі,
Всі ви, діти, нам миленькі.

РОБІТНИКИ.

Кожна річ, яку ми бачимо своїми очима, вийшла з рук робітника.

Одні робітники працюють у фабриках і майстернях, другі в майнах (копальнях) під землею, а інші у лісах.

Праця у фабриках і майнах є часто дуже небезпечна. В наслідок нещасливих випадків що року тисячі фабричних робітників і майнерів гинуть або стають каліками.

Залізна фабрика в Піттсбург, Па.

Держава повинна дбати про охорону життя і здоров'я робітників.

Робітники працюють звичайно довгі години. Деякі працюють в ночі.

У фабриках і заводах виробляють робітники ріжні потрібні речі.

Робітники, що працюють в майнах, добувають вугілля, залізо, золото, срібло, мідь, олово і інші металі. В нафтових закопах робітники добувають ро-

В копальні вугілля.

Нафтові закопи.

пу, яку відтак очищують і дістають з неї нафту і газоліну.

Робітники працюють при будові будинків, ставлять мости, будують дороги і копають канали.

Робітники працюють також на залізницях і кораблях, що перевозять людей і речі з одного місця в друге.

В лісах робітники рубають дерево і обробляють на матеріал.

Умовими робітниками називаємо тих, що працюють по бюрах (офисах) і там пишуть та рахують.

Лісові робітники.

За працю побирають робітники платню. Платня робітників є часто така низька, що робітник не є в' силі покрити конечних потреб своєї родини.

Робітники домагаються більшої платні і зменшення годин праці.

Свідомі робітники тримаються разом, вони організують спілки—юнії. Коли власник фабрики або майни не хоче сповнити домагання робітників, вони виходять на страйк, то є здержуються від праці.

СПОЛУЧЕНИ ДЕРЖАВИ.

Сполучені Держави є в Північній Америці. В давніх часах жили тут самі тільки індіяне, а інших людей не було. З часом почали приїздити сюди люди зі всіх країв світа. Тепер заселяють вони весь край. Індіянів осталося дуже мало.

В Сполучених Державах уживають англійської мови.

Сполучені Держави — край великий і багатий. Є тут найбільші в світі фарми, фабрики і копальні.

Найбільше місто — Нью Йорк. Головне місто — Вашингтон. У Вашингтоні радить конгрес.

В Сполучених Державах живе також багато Українців.

Нью Йорк.

КАНАДА.

На північ від Сполучених Держав лежить Канада. В Канаді також жили давно індіяне. Тепер їх там мало; на їх місці осіли люди білої раси.

В канадійських школах і урядах уживають англійської мови. Більшість населення Канади говорить також по англійськи.

На канадійських фармах живе багато Українців. Є вони і по містах Канади.

Столицею Канади є місто Оттава.

Великими канадійськими містами є Монреал і Вінніпег.

УКРАЇНЦІ В АМЕРИЦІ.

Наші батьки приїхали до Америки з України. Вони поселилися головно в Сполучених Державах і Канаді. Невелике число осіло в Аргентині і Бразилії.

Українські робітники в Америці працюють найбільше на фармах, по фабриках і в копальнях вугілля.

Українські робітники основують свої товариства і закладають також українські школи, щоби їх діти навчилися писати, читати і говорити українською мовою.

Пам'ятайте, діти, хто ваші батьки, і не цурайтесь своєї рідної мови.

Кожна дитина українського робітника і фармера повинна вміти українську мову.

ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ.

Недавно тому наша українська школа улаштувала концерт. На концерт зійшлося багато людей до великої галі.

Ми виходили на сцену і співали українські пісні, яких навчив нас учитель.

Деякі хлопці і дівчата деклямували на концерті гарні вірші.

Я деклямував вірш Шевченка “Учітесь!”

Моя сестра грала на скрипку.

Концерт всім дуже сподобався. Люде плескали в долоні на знак, що діти добре співали, деклямували і грали.

Це був дуже веселий вечір для всіх, що були на діточому концерті.

УКРАЇНА.

Україна — це рідній край наших батьків. Україна лежить за морем в Європі.

Українська земля велика і багата. Земля на Україні родюча. Родиться багато пшениці і жита. На Україні добувають також багато вугілля, заліза, солі і нафти.

Вулиця в Києві.

Головна ріка України — славетний Дніпро.

Над Дніпром стоїть старе чудове місто Київ.

Біля Чорного моря — великий порт Одеса, куди приїздить багато чужоземних кораблів.

В давні часи столицею України був Київ. Тоді панували на Україні князі і бояри. Потім Україна перейшла під панування чужих царів і королів.

Більша частина українських земель входить в склад Української Соціалістичної Радянської Республіки. Західні українські землі належать ще й доси під пануванням чужих панів.

Столиця Радянської України — Харків.

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА.

Східня Галичина і сусідні українські землі називаємо Західною Україною.

Найбільше місто у Східній Галичині — старинне місто Львів.

Головна ріка, що перепливає Східнью Галичину, є Дністер.

Здовж південної границі Галичини тягнуться гори Карпати.

Вид міста Львова.

У Східній Галичині люде займаються управою ріллі. Але землі там дуже мало, бо більша частина в руках панів. Тому багато українських робітників і селян мусить виїздити до заграницьких країв, щоби заробити працею на життя.

Більша частина українських робітників, що тепер живе в Сполучених Державах і Канаді, приїхала зі Східної Галичини.

ШКОЛА НА УКРАЇНІ.

Колись на Україні було мало шкіл. Пани мали у своїх руках владу і не дбали про школи. Вони хотіли, щоби діти селян і робітників були без науки.

Коли робітники і селяне прийшли до влади, вони найперше звернули свою увагу на школу.

Сьогодня майже у кождім селі є школа, що учить і виховує дітей на майбутніх горожан.

Гурт шкільних дітей на Україні.

Діти в школі учаться не тільки читати і писати, але й працювати.

Навчання відбувається часто в садку, городі або полі. Тут діти працюють разом з учителями. Учителі участі їх як щепити і плекати садовину, як обробляти ярину і управляти поле. При школах є також майстерні, в яких учні учаться столярства, ковальства і ріжного іншого ремесла.

Учітесь, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужого научайтесь, —
Свого не цурайтесь.

Шевченко.

ЗАПОВІТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Україні милій:
Щоб лани широкополі
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий!

Шевченко.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО.

Тарас Шевченко уродився в убогій селянській родині, де крім нього було ще троє дітей. Вже замолоду Тарас терпів нужду і мусів тяжко працювати. У вільних хвилях від праці Тарас любив рисувати і складати вірші.

Шевченко найбільший поет України. Він написав багато віршів. В них описував життя поневолених українських селян і виступав гостро проти панів. За це цар і пани його не злюбили. Шевченка посаджено в тюрму, де просидів довший час. Йому було потім заборонено жити на Україні. Шевченко помер на чужині. Перед смертю висказав Шевченко бажання, щоби його поховано над Дніпром.

Тіло Шевченка перевезли на Україну і поховали на могилі над Дніпром.

Коли селяне і робітники прийшли на Україні до влади, незаможні селянє винесли постанову поправити могилу і поставити на ній новий пам'ятник.

На могилі поставлено високу гранітну піраміду, а на ній погруддя Тараса Шевченка, зроблене руками самих робітників.

Далеко з-за Дніпра видно, як Тарас зі своєї могили дивиться на вільні лани України.

ДО КОБЗАРЯ.

Ой, кобзарю, кобзароньку,
Де це ти гуляєш?
Чи у полі, чи у степу
Правдоńки шукаєш?

Чи в неволі забарився,
Чи у чужім краї
Свої пісні правдивії
Бідакам співаєш?

Ой, немає кобзаронька,
Не буде до віку...
Знайшов правду, здобув волю
І славу велику.

Над Дніпром спить твоя слава,
В високій могилі...
А твої великі твори
Нам на віки милі.

